

дожница се зове художеще: ако художещи тѣ за работа си употребяватъ огнь и чюкъ и резливи съчева, художещи та тѣхна се зове ремесло, ковачещица или ковачещице. Кой то наченва да се научи художество, се зове ученикъ. а кой то пакъ научилъ художество то, и го слѣди подъ заплата другиму, се зове калфа. Художещица она дѣто учи художество то на други зовемъ го масторъ.

Има нѣкои си, кои то приносятъ отъ друга страна и продаватъ на онѣя, които иматъ потреба, колко то вещи или не ставатъ или не сж правятъ на нѣкое мѣсто. Тѣхната работа или заниманіе се зове търговія, и тѣя се зовжтъ търговци или продавци. А кои то въ сжщо то мѣсто купатъ отъ одного и продаватъ на друго, такива то се зовжтъ препродавци, или матрапази. Продавамъ и купувамъ, ще да рече размѣнувамъ, сирѣчь търговеца ми дава едно нѣщо, и азъ вмѣсто това му давамъ на търговеца друго нѣщо. Онова кое-то търговеца ми дава се зове вещь или търговія. Онова кое то азъ давамъ на търговеца, се зове пари, или дукати.

Пари тѣ сж отъ злато, сребро, или мѣде околчести части, кои то иматъ и отъ двѣ тѣ страни образъ и надпись, и се зовжтъ монети, или грошове. Владѣтели тѣ на едно мѣсто иматъ власть да съчжтъ таквизи грошове, на много мѣста правятъ и отъ книги монета (асигнаціи или байки).

Търговіи тѣ сж пренасятъ или съ кораби, или съ кола, или съ товарителни животны. Ако сж малко и легки може да се пренесжтъ и отъ пѣшакъ. Мѣсто то дѣто донасятъ търговіи тѣ да ги продаватъ, се зове търгъ (пазаръ) и къщи-тѣ въ кои то турятъ търговіи тѣ да ги продаватъ се зовжтъ продавещицы. Кога то отъ различни градове сж сбиратъ въ единъ много, едни за да продаватъ търговіи тѣ си, а други да купуватъ, онова време